

Vergaderjaar 2008–2009

29 240

Veiligheid op school

Nr. 39

BRIEF VAN DE MINISTER VAN ONDERWIJS, CULTUUR EN WETENSCHAP

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 11 juni 2009

Op 15 april jl. heeft de heer J.J. van Dijk tijdens het VAO «veiligheid in en om het onderwijs» een motie ingediend (29 240, nr.36) waarin hij mij verzoekt aan te geven op welke wijze ik de ongelijkheid inzake de verplichting om aangifte te doen van seksuele intimidatie in het po, vo en bve ten opzichte van het ho wil opheffen.

In mijn brief aan de Tweede Kamer van 21 april jl. (29 240, nr. 37) heb ik melding gemaakt van een onderzoek naar de gedragscode ten aanzien van ongewenste intimiteiten in het hoger onderwijs. Dit onderzoek, dat betrekking heeft op ongewenst gedrag jegens personeelsleden van een instelling voor hoger onderwijs is nog niet afgerond.

De verplichting van scholen om aangifte te doen ingeval van seksuele intimidatie is in 1999 in werking getreden voor het primair onderwijs, het voortgezet onderwijs en het beroepsonderwijs en de volwasseneneducatie. Er is toen voor gekozen de voorschriften te laten gelden voor leerlingen die de leeftijd van 18 jaar nog niet bereikt hebben. Het hoger onderwijs werd uitgezonderd van deze plicht, omdat de studenten daar in overgrote meerderheid meerderjarig zijn. Daar kwam de nadruk te liggen op de ontwikkeling van gedragscodes (Kamerstukken II, vergaderjaar 1997–1998, 25 979, nr. 3). De VSNU en HBO-raad hebben vervolgens in 2000 de instellingen aanbevolen de door de brancheorganisaties opgestelde gedragscode inzake seksuele intimidatie – die betrekking heeft op personeel en studenten van de instelling – vast te stellen. In de geldende CAO van de brancheorganisaties is de verplichting opgenomen dat de werkgever (lees: instelling) een regeling dan wel een gedragscode moet opstellen ter voorkoming van ongewenst gedrag of de behandeling (in de vorm van een vertrouwenspersoon) van klachten daarover.

Naar aanleiding van de motie heb ik een korte inventarisatie laten uitvoeren bij de universiteiten en hogescholen. Deze wijst uit dat alle universiteiten een regeling voor de behandeling van klachten over

seksuele intimidatie hebben evenals een groot deel van de hogescholen. In de regelingen wordt niet speciaal aandacht besteed aan minderjarige studenten, omdat zij een zeer kleine groep zijn en deel uitmaken van de «gewone» studentenpopulatie. In een aantal regelingen wordt expliciet geregeld dat het college van bestuur meewerkt aan het doen van aangifte van een (mogelijk) strafbaar feit of dat zelf ter hand neemt. Van de bestaande regelingen wordt door studenten in een gering aantal gevallen gebruik gemaakt.

Ik heb geen principiële bezwaren tegen een wettelijke regeling, maar gezien het bovenstaande vraag ik me af of hiertoe de noodzaak bestaat.

De minister van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap,
R. H. A. Plasterk